

KARLACH MIKULÁŠ, DR.

1870 - 1920

Inventář

**(NAD č.: 1733)
(Č. pomůcky: 506)**

DR. MIKULÁŠ KARLACH

Mikuláš Karlach se narodil 5. prosince 1831 v Brandýse nad Labem. Rodiče patřili ke střední vrstvě obyvatelstva, ovšem prostředky vynaloženými na vzdělání svého syna nešetřili. Chlapec prokazoval již na místní městské škole značný talent, ještě v raném dětství proto přešel na piaristickou hlavní školu německou. V tehdy ryze českém městě zde mládež ve věku 8 – 9 let studovala všechny předměty v německém jazyce, Mikulášův prospěch zůstal přesto výborný. V deseti letech proto bylo jeho rodičům doporučeno dát syna na latinská studia, jak také záhy učinili, první rok však nechali chlapce ještě studovat privátně doma se soukromým učitelem. Ten již po půl roce vzal Mikuláše do Prahy, kde talentovaný hoch složil veřejnou zkoušku na Novoměstském gymnasiu, spravovaném rovněž piaristickým řádem, a pokračoval zde v dalším studiu.

Zlomovým okamžikem byl pro Mikuláše Karlacha přechod na bývalé Staroměstské akademické gymnasium, po roce 1850 přejmenované na Ústav český. Jeho ředitelem byl toho času Václav Klicpera, profesory V. Svoboda, H. Aksamit, V. Zelený a mnozí další významní čeští spisovatelé a vlastenci, přičemž zejména je nutno vyzdvihnout jméno katechety Václava Štulce, jehož přátelství provázelo Karlacha celý život. Jak píše sám Karlach ve svých pamětech, „všichni studující spoutáni byli jediným poutem lásky k vlasti a národu, nadšení pro své budoucí povolání.“¹

V roce 1851, po vykonání maturitní zkoušky, měl Mikuláš Karlach už naprosto jasno, kam se chce dál ubírat ve svém profesním životě a vstoupil do pražského semináře (v těchto otázkách jej významně ovlivnil již zmíněný Václav Štulec). Vysvěcen na kněze byl po čtyřech letech, 31. července 1855, tehdejším arcibiskupem kardinálem Bedřichem knížetem ze Schwarzenberka a již 5. srpna téhož roku slavil ve svém rodišti primici, při níž hlásal proslulý kazatel z řádu křížovníků s červenou hvězdou František Havránek. Poté byl Karlach poslán jako prozatímní kaplan do Kněževse u Rakovníka, odtud do Velkého Újezda, až konečně zůstal dva roky kaplanem v Novém Strašecí, kde mimo jiné po večerech zdarma vyučoval němčině, zeměpisu, dějepisu a počtům. Místní osadníky si během svého působení naklonil natolik, že byl při loučení obdarován diplomem čestného měšťanství.

---

¹ Karlach, Mikuláš, Paměti proboštů vyšehradských, Praha 1906, s. 126

Novým působištěm se poté Karlachovi stal knížecí arcibiskupský konvikt v Praze, kde se stal prefektem a zároveň mu bylo uloženo připravovat se na gymnasiální profesuru. Navštěvoval proto přednášky na filosofické fakultě, kde po roce dosáhl doktorátu z filosofie. K tomu mu byla r. 1860, po povýšení gymnaziálního katechety Václava Štulce na kanovníka vyšehradského, kardinálem Schwarzenbergem svěřena katechetská suplentura. Přemíra funkcí a přepracovanost se ale těžce odrazila na Karlachově zdraví, koncem školního roku ulehl na lůžko a těžkou nemoc přežil jen zázrakem. Rozhodl se proto ukončit dvouleté působení v Praze a přijal obročí ve Slabcích².

Začátky Karlachova působení ve Slabcích ovšem nebyly nijak jednoduché. Sklizeň toho roku nebyla nijak bohatá, sociální situace tamního obyvatelstva tristní, kostel byl neudržovaný a v ještě horším stavu se nacházel hřbitov. Právě jeho oprava se stala prvním Karlachovým počinem ve Slabcích. Přiměl starosty okolních obcí k finanční účasti a sám pak na vlastní náklady opravil opuštěnou kryptu baronů z Hildprandtu, někdejších majitelů slabeckého panství, a přeměnil ji na hřbitovní kapli. V ní se pak každoročně konala pouť a „májová slavnost budoucího z mrtvých vstání“. Zajistil také opravu farního kostela, přičemž nechal zrestaurovat oltář a sochy (byly sem přeneseny ze zrušeného dominikánského kostela v Plzni) a přistavět oratoř. Rovněž v Kostelíku, osadě nedaleko Slabců, nechal obnovit kapli sv. Máří Magdalény, jež byla zbořena za dob Josefa II. Na její opravu dokonce získal finanční příspěvek 300 zlatých od císaře Ferdinanda V. a jeho manželky Marie Anny. Kapli vysvětil roku 1871 o svátku sv. Máří Magdalény nově jmenovaný vyšehradský probošt Štulc.³

Ovšem nejenom obnově církevních statků se Karlach věnoval během svého působení na slabecké faře. Z jeho iniciativy byla kupříkladu vybudována silnice spojující Slabce s Rakovníkem a Zbirohem. V Hřebečnickách, osadě čítající toho času asi 500 duší, byla na jeho popud zřízena filiální škola, neboť děti z této osady musely docházet do Slabců vzdálených více než hodinu, navíc po téměř neschůdné cestě.⁴ Založil rovněž potravní spolek „Oul“, jehož hlavním posláním byl prodej potravin a střížního zboží lepší jakosti a za nižší ceny, než jaké bylo možno koupit v doposud jediném místním (židovském) obchodě. Spolek se stal již krátce po založení natolik populárním, že byl Karlach později zván do mnoha dalších obcí, kde přednášel o potravních spolcích a pomáhal s jejich zakládáním. Vedle

---

² Tamtéž, s. 128

³ Tamtéž, s. 130 - 131

⁴ Tamtéž, s. 133

„Oulu“ založil ve Slabcích také občanskou záložnu⁵. Díky mnoha těmto veřejně prospěšným činnostem obdržel Karlach od několika přilehlých obcí diplom Čestného občanství^{6,7}.

17. prosince 1871, po povýšení V. Štulce do úřadu proboštského, byl Mikuláš Karlach zvolen vyšehradským kanovníkem a 6. ledna následujícího roku slavnostně instalován tehdejší kapitolským děkanem Janem Fleischrem. Vedle kazatelství mu byl přikázán úřad knihovníka, archiváře a chrámového obřadníka (magistra liturgie).⁸

Jak píše Karlach v pamětech, bylo na Vyšehradě „po hříchu na všem znáti zanedbanost.“ Kapitolská knihovna byla umístěna v bývalém starém děkanství čp.1 ve dvou dusných přízemních pokojích, v nichž se skladoval také oves pro děkanské koně. Myši, jichž byla díky zásobám obilí v místnostech hojnost, tak zanechaly nesmazatelné stopy na mnohých knihách, které byly z části složené jen na hromadě na zemi. Archiv složený ve dvou skříních byl vměstnán do úzké klenuté kobky sloužící dříve jako šatlava.

Až roku 1878 byla dostavěna blízko chrámu nová děkanská rezidence, kde byly pro knihovnu vyčleněny tři dostatečně prostorné místnosti. V prostředku první z nich se nalézala ozdobná skříň pro spisy vydané kapituláry vyšehradskými, v druhé pak zasklená skříň pro staré a vzácné rukopisy. Karlach nechal rovněž vlastním nákladem provést stropní výzdobu knihovny. Následující tři roky pak pracoval na sepsání katalogu. Knihovna tou dobou čítala 6406 spisů o 10 000 svazcích, dalších 10 000 svazků pak přibylo po smrti probošta V. Štulce.

Pro archiv byla v nové rezidenci zřízena rovněž zvláštní místnost, proti ohni chráněná dveřmi a plechem pobitými okenicemi. Archiv měl sice již katalog ze starších dob, jak se ale ukázalo, řada listin, zejména pergamenových, nenávratně zmizela a bylo proto potřeba jej zrevidovat. Úkolu se ujal opět Karlach, který do archivu zároveň zařadil další spisy z kapitolské registratury a rozšířil tak jeho obsah na 25 250 listin. Studium pramenů obsažených v kapitolském archivu strávil 10 let a měl dokonce v úmyslu na jejich základě sepsat dějiny kapituly, uprostřed přípravných prací byl však jmenován proboštem.⁹

---

⁵ Obojí ovšem po jeho odchodu na Vyšehrad vzalo za své a po Vídeňském krachu roku 1873 zanikly i okolní potravní spolky.

⁶ V pozůstalosti se z této doby dochoval toliko diplom čestného občanství v Modřovicích.

⁷ Tamtéž, s. 134 - 135

⁸ Tamtéž, s. 137

⁹ Tamtéž, s. 140

Krom svých oficiálních funkcí se ovšem Karlach i v Praze věnoval řadě veřejně prospěšných činností. Jako člen Katolické Besedy stál u zrodu prvního katolického finančního ústavu – Svatováclavské záložny, a při ustavující valné hromadě byl zvolen jejím starostou. Sídlo záložny bylo zprvu v podnájmu Katolické Besedy v Liliové ulici, brzy se ovšem naskytla příležitost k zakoupení vlastního domu v Řetězové ulici čp. 223. Stanovy byly sestaveny po vzoru jiných záložen, ovšem s tím rozdílem, že Svatováclavská záložna měla za cíl podporu podniků katolických. Ústavu se dařilo velmi dobře, klientela přibývala a zanedlouho byl vykazován slušný čistý zisk. Karlach se zasazoval především o to, aby z tohoto zisku rostl rezervní fond a byla tak zabezpečena budoucnost záložny a ochrana členstva, vázaného neomezeným ručením. Stavěl se proto i proti sebemenším darům na nejrůznější účely, dokud rezervní fond nedosáhne výše určené stanovami. To se setkalo s odporem zejména roku 1877, kdy zabránil rozdělení zisku coby odměny mezi jednotlivé členy správního výboru. Následkem toho již nebyl v dalších volbách zvolen starostou, načež ze svazku členstva vystoupil úplně.

Roku 1873 se v Praze konaly oslavy 900letého výročí založení pražského biskupství, na nichž se Karlach významně organizačně podílel. Uspořádal mimo jiné velkolepý průvod z Karlínského chrámu na Pražský hrad, jehož se zúčastnilo přes 500 kněží, 1500 družiček, měšťanské ozbrojené sbory a kupříkladu také Palacký s Riegrem. Na paměť těchto událostí se navíc rozhodl založit spolek k pěstování katolických věd a umění. Záměr byl plně podporován představenstvem Svatováclavské záložny, Karlach tedy vypracoval stanovy a po několika poradách s předáky katolických věd byla založena „Akademie křesťanská“. Karlach byl zvolen prvním starostou na dobu 3 let. Ústav byl rozdělen na 4 sekce se zvláštními stanovami a zvláštním výborem – odbor vědecký (Časopis katolického duchovenstva), odbor umělecký a archeologický („Methoda“), odbor pro církevní hudbu („Cyrilla“) a mimo to ještě německý měsíčník „Christliche Akademie“. Akademie se těšila přízni jak u Čechů, tak i u Němců a hned zpočátku měla na 1000 členů, mezi nimi významné katolické učence, profesory bohosloví i řadu významných umělců. Jelikož však byla finančně závislá na Svatováclavské záložně, složil i zde Karlach funkci předsedy r. 1878.¹⁰

Z Karlachova podnětu byla také založena „Cyrillo – Metodějská knihtiskárna,“ jež se měla zabývat expedicí výhradně katolického tisku. Ta se ovšem netěšila nijak velké podpoře a

---

¹⁰ Tamtéž, s. 143 - 145

v prvních letech jejího fungování výdaje značně převyšovaly příjmy (k 1. lednu 1876 obnášel dluh tiskárny bezmála 65000 zl.), zejména protože její hlavní artikl, katolicko-politický deník „Čech“, po několik let stagnoval. Karlach se proto rozhodl ujmout plného vlastnictví tiskárny (doposud byla majetkem družstva o nestejných podílech) i časopisu „Čech“, přičemž se zavázal vyplatit členům družstva jejich podíly během následujících tří let. Neutěšenou finanční situaci tiskárny se posléze rozhodl řešit založením dalšího časopisu, tentokrát určeného pro kněžstvo zaměstnané v duchovní správě. Tak vznikl „Pastýř duchovní“, jehož Karlach sám redigoval a částečně i psal. Krom časopisů vydávala tiskárna v následujících letech nejrozumnější duchovní literaturu, beletrii a kupříkladu i obě Černohouzovy Encyklopedie. Objem expedice vzrůstal, tiskárna se zbavovala dluhů a sklad se rozrostl do takových rozměrů, že se Karlach rozhodl rozdělit stávající podnik na dva.

Tak vzniklo „Cyrillo – Metodějské knihkupectví,“ které ačkoli zůstalo spojeno s tiskárnou, navázalo také styky s domácími i zahraničními firmami, tak aby mohlo zákazníkům zprostředkovat širší spektrum objednávek. Klientela rostla každým dnem a po čase musela tiskárna dokupovat i nové stroje. To samozřejmě znamenalo i stále více práce pro Mikuláše Karlacha, který, nechtěje zanedbávat především své povinnosti spojené s kapitulou, se roku 1883 rozhodl knihkupectví i se skladem prodat Gustavu Franclovi. Smlouva zavazovala kupce k zachování katolického rázu knihkupectví a obchodování toliko se spisy čistě církevními. Karlachovi tak zůstala starost pouze o tiskárnu a i tu byl záhy ze zdravotních důvodů nucen přenechat faktorů Václavu Kotrbovi, který si ji pronajal na dobu 6 let. Po skončení pronájmu chtěl Karlach věnovat knihtiskárnu kapitole, ta to ovšem odmítla s obavou, že by mohla přijít k materiální škodě. Nakonec tedy knihkupectví r. 1889 odprodal dřívějšímu nájemci Václavu Kotrbovi.¹¹

Mikuláš Karlach působil během svého života rovněž v několika politických funkcích. Ještě jako slabecký farář se stal členem rakovnického a křivoklátského okresního výboru a roku 1868 byl zvolen okresním starostou křivoklátským. V této funkci setrval až do roku 1888, tedy plných 20 let, a jeho hlavním zájmem po celou dobu bylo především rozšiřování komunikací, které za jeho starostenství vzrostly z 57 km na 157 km. Z jeho popudu zřídilo zastupitelstvo také „Bratrskou pokladnu cestářskou“ k podpoře nemocných a stářím sešlých cestářů, jejich vdov a dětí.

---

¹¹ Tamtéž, s. 146 - 151

Roku 1872 postihla Čechy rozsáhlá povodeň a postiženy byly i obce ležící v okolí řeky Mže. Na Křivoklátsku zahynulo 16 osob, škody na majetku byly nedozírné. Karlach bezodkladně ustavil okresní komitét ku pomoci a zjištění škod a sám stanul v jeho čele. Navštěvoval postižené obce, poskytoval pomoc rodinám, které během jedné noci přišly o vše, rozděloval peníze, potraviny i šatstvo. V tomto směru se ukázala být užitečná jeho funkce okresního starosty, neboť jako takový byl přizván i do celostátního výpomocného komitétu ustaveného na pražské Staroměstské radnici, kde se mu pro křivoklátský okres podařilo získat značné množství humanitární pomoci. Svůj vděk Mikuláši Karlachovi vyjádřila řada obcí diplomem čestného občanství, 6. prosince 1872 byl navíc vyznamenán rytířským křížem řádu císaře Františka Josefa.¹²

Také v křivoklátské krajině můžeme najít stopy působení Mikuláše Karlacha. Na jeho popud začalo r. 1876 rozsáhlé zalesňování v celém okrese, do roku 1888 bylo osazeno více než 4 767 000 sazenic. Finanční náklady výsadby pokryly štedré příspěvky od knížete Karla ze Schwarzenberka i od zemského výboru, sazenice na Karlachovu žádost daroval křivoklátský kníže Max z Fürstenbergu, okres založil také 2 nové lesní školky. Rovněž za tento počin byl Karlach vyznamenán několika čestnými uznáními (r. 1876 od zemského výboru, r. 1877 od c. k. místodržitelství a ministra orby) a konečně na zemské hospodářsko – lesnické výstavě v Praze obdržel čestný diplom s právem razit zlatou medaili.

Úspěch v zalesňovacích snahách motivoval Karlacha k dalšímu počinu, a to zavést v křivoklátském okrese košíkářský průmysl, jednak aby se osázely břehy potoků a řeky Mže, nevhodné pro lesní výsadbu, a také aby se pletením košíků poskytla zejména v zimních dobách obživa chudým vrstvám obyvatelstva. Myšlenka se ujala, na vydané „Provolání k obcím“ se přihlásilo 19 obcí, k jejichž zavrbení bylo potřeba 1 600 000 sazenic. Okresní výbor poté uvolnil částku 1000 zl., jež stačila na zakoupení bezmála 745 000 sazenic. Karlach pak zčásti na svou útratu vypravil 2 učně do státní pletařské školy na Zbraslavi, aby mohli sami později vyučovat na nově zřízené škole křivoklátské. Zde se vbrzku vyučilo na 50 pletařů, kteří tak mohli začít provozovat svou živnost.¹³

---

¹² Tamtéž, s. 153 - 155

¹³ Tamtéž, s. 155 – 157

Na základě Karlachova návrhu se okresní výbor křivoklátský usnesl r. 1871 také na založení okresní nemocnice. Byl zřízen komitét, který sbírkou, věcnou loterií a dalšími benefičními aktivitami vybral přes 3 500 zl., prostory byly propůjčeny knížetem Fürsterbergem. Zařízeno bylo 14 lůžek ve třech světnicích a r. 1872 byla nemocnice prohlášena za veřejnou. K ukrácení dlouhé chvíle nemocných zde Karlach osobně zřídil malou knihovnu.¹⁴

Karlach zůstal činný v politickém životě i po odchodu na Vyšehrad. Výrazně se podílel na připojení Vyšehradu k Praze, osobně například připravoval smlouvu, která dala propojení měst právní základ. Později byl zvolen do sboru obecních starších královského hlavního města Prahy, působil i v městské radě a byl členem řady komisí – organizační, finanční, patronátní a školské, po několik let byl inspektorem chudobince u sv. Bartoloměje a sv. Vojtěcha, pověřen byl dozorem v Libeňské polepšovně a rovněž nad samovazbou ve věznici pankrácké. Mimo to byl několik let místopředsdou Spolku pro zaopatřovací práce propuštěným trestancům. Zvolen byl i do ředitelstva Pražské městské spořitelny, kde setrval až do r. 1903. Zasedal také v karlínském, zbraslavském a vinohradském okresním zastupitelstvu.¹⁵

Co se týká funkcí kapitolních, stal se Karlach jejím zástupcem ve Větrusovicích a Kosoři¹⁶, nadále byl chrámovým obřadníkem, revizorem kapitolních účtů (z důchodů i kapitolních pokladen), knihovníkem, archivářem a historiografem a od r. 1875 také správcem a účetním „Dědictví Svatováclavského“, založeného proboštem Štulcem na rekonstrukci kolegiátního chrámu.¹⁷ V letech 1891 – 1902 byla Karlachovi svěřena správa kapitolní fary. U příležitosti oslav zlatého kněžského jubilea tehdejšího kapitolního děkana Františka Kočího r. 1896 zřídil Karlach v jedné síni děkanství kapitolní museum. Mimo to se zasloužil i o vysázení kapitolního sadu a znovuvztyčení tří sloupů vyšehradských. Nechal zde instalovat sochu sv. Jana Nepomuckého a obrázek panny Marie bolestné. Na vlastní náklady nechal opravit bývalou kapli Panny Marie Šancovské, zrušenou za josefinských reforem a znovuzískanou r. 1882. Poté, co se roku 1902 stal proboštem, založil ještě sad

---

¹⁴ Tamtéž, s. 157 – 158

¹⁵ Tamtéž, s. 159 – 163

¹⁶ Zde byl navíc i obecním zastupitelem.

¹⁷ Tamtéž, s. 164 - 170

Svatováclavský, kam nechal přemístit sochu dotyčného svěťce, dosud nevhodně umístěnou u proboštské residence. Na jejím místě pak zřídil mohylu na počest probošta Vojtěcha Ruffra¹⁸.

Především byl však Karlach jako kanovník odpovědný za přestavbu kapitulního chrámu sv. Petra a Pavla do současné novogotické podoby. Navázal tím na iniciativu svého přítele a předchůdce Václava Štulce, jež se zasazoval o to, aby byl kapitulní chrám přestavěn ve stylu někdejší svatyně z doby Karla IV. Rekonstrukce proběhla podle návrhů architekta Josefa Mockera a byla dokončena v r. 1903.¹⁹ Podobně významným počinem pak bylo rozšíření vyšehradského farního hřbitova, kde byla z Karlachovy iniciativy vybudována monumentální hrobka významných osobností českého národa – Slavína (jeho správa byla svěřena spolku Svatobor).²⁰

Až do sedmdesátého roku byl Karlach navíc nedělním a svátečním kazatelem. Založil také novou pobožnost zvanou „večerní devítník k úctě sv. P. Marie před Vánoce“ a vždy po devět neděl před Vánoce sloužil mimo ranní mše ještě o deváté hodině mši večerní. Jako farář sloužil také pohřební mše, přičemž poslední takovou, již v úřadě proboštském, vykonal při pohřbu Františka Ladislava Riegra, pochovaného na Vyšehradě.²¹ V roce 1907 se Karlachovi dostalo nejvyšší pocty, když směl jako představitel kapituly uvítat na Vyšehradě císaře Františka Josefa I.

Probošt Mikuláš Karlach zemřel 5. 11. 1911, měsíc před svými 80. narozeninami. Zanechal po sobě rozsáhlé dílo, přičemž z jeho publikační činnosti lze za nejvýznamnější označit Paměti proboštů vyšehradských, vydané v Praze roku 1905.

II. Dějiny fondu

Osobní pozůstalost Mikuláše Karlacha byla Archivu hlavního města Prahy věnována dne 6. listopadu 1911 jeho bratrem Karlem Karlachem. V roce 1920 byl k fondu přidán ještě spis projednávání pozůstalosti Mikuláše Karlacha a dopis jeho bratra, vysvětlující toto dodatečné doplnění.

---

¹⁸ Tamtéž, s. 195 - 200

¹⁹ Tamtéž, s. 210 - 274

²⁰ Tamtéž, s. 286 - 304

²¹ Tamtéž, s. 205

III.+ IV. Archivní charakteristika fondu, obsah fondu

Ve fondu o velikosti 0,01 bm se nachází archiválie vztahující se ke Karlachovu životu z let 1870 – 1920. Archiválie jsou uloženy v sametem potažených deskách, na jejichž rubové straně se nachází popis pozůstalosti sepsaný Karlem Karlachem, bratrem Mikuláše Karlacha. Dokumenty obsažené ve fondu jsou téměř výhradně cizí provenience, Mikuláš Karlach sám je autorem toliko jediného dokumentu, spisu o převzetí Cyrilo – Metodějské tiskárny a časopisu Čech. Pro pořádání byl použit provenienční princip, vzhledem k tomu, že byla ale pozůstalost odevzdána do archivu v již víceméně logicky utříděné podobě, nebylo třeba zasahovat do prvotního uspořádání nijak výrazným způsobem. Během pořádání nebyla provedena žádná vnitřní skartace.

Osobní pozůstalost Mikuláše Karlacha bohužel neobsahuje žádné osobní životopisné dokumenty, prakticky veškeré písemnosti obsažené ve fondu dokumentují pouze jeho veřejnou činnost. Většina je tvořena nejrůznějšími diplomy a gratulacemi, torzovitá korespondence se ve většině týká záležitostí Svatováclavské záložny. Součástí pozůstalosti je také spis projednávání pozůstalosti Mikuláše Karlacha a dopis jeho bratra vysvětlující dodatečné příložením výše zmíněného spisu k fondu.

Použitá literatura:

Karlach, Mikuláš, Paměti proboštů vyšehradských, Praha 1906

V. Protokolární záznam o zpracování fondu

Archivní zpracování fondu včetně inventáře provedla v prosinci 2009 Veronika Kejřová. Fond je uložen v Archivu hlavního města Prahy, Archivní 6, 149 00, Praha 4, v oddělení Fondů městských podniků, institucí a fyzických osob.

Inv. č.	Sign.	Obsah	Časový rozsah	Číslo kart.
1		Popis pozůstalosti Dr. Mikuláše Karlacha jeho bratrem Karlem Karlachem	1920	
2		Diplom čestného občanství - Modřovice	1870	
3		Diplom čestného měšťanství - Čistá	1872	
4		Diplom čestného občanství - Nová Huť	1872	
5		Diplom čestného občanství - Žloukovice	1872	
6		Přání k jmeninám od členů výboru Katolické besedy	1872	
7		Poděkování Katolické besedy za práci pro církvev	1873	
8		Gratulace k 50tiletému kněžskému jubileu od obecního úřadu Žitenice	1905	
9		Korespondence přijatá - Redakce časopisu Český list	1905	
10		Korespondence přijatá - C.k. zemský trestní soud v Praze	1906	
11		Korespondence přijatá - blíže neurčená	1906	
12		Korespondence přijatá - Prezidium c.k. místodržitelství v Království českém	1910	
13		Korespondence přijatá - Zemská banka Království českého	1911	
14		Korespondence přijatá - JUDr. Jan Javůrek	1905–1911	
15		Svatováclavská záložna - dokumenty	1872–1877	
16		Spis o převzetí Cyrilo - Metodějské tiskárny	1878	
17		C. k. okresní soud pro Staré Město a Josefov v Praze - usnesení zrušovací	1906	
18		Advokátní kancelář JUDr. Jana Javůrka v Praze - účet za služby poskytované	1910	

Inv. č.	Sign.	Obsah	Časový rozsah	Číslo kart.
		Dr. Karlachovi		
19		Spis projednávání pozůstalosti Dr. Mikuláše Karlacha	1912–1920	
20		Nápis na portále u hřbitova	b.d.	
21		Budějovická diecéze - ordinariátní list	1881	